

Bemærkninger til lovforslaget.

A. Almindelige bemærkninger.

Ved nærværende forslag foreslås gennemført en ordning til afløsning af den skat til erhvervskommunen, der foreslås ophævet ved § 14 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.

De gældende regler om erhvervsbeskatning indeholdes i kommuneskatteovens kap. III og går i korthed ud på, at personer, der har skattepligtigt ophold i en kommune her i landet og samtidig i en anden kommune driver erhverv som nærmere angivet i lovens § 18, i et vist omfang — afhængigt af størrelsen af den skattepligtige indkomst — skal svare skat til erhvervskommunen af den del af deres indkomst, der hidrører fra denne kommune, idet der samtidig finder en vis nedsættelse af skatten til opholdskommunen sted.

Reglerne er nærmere udformet således, at skatteyderen af den del af indkomsten, der hidrører fra erhvervskommunen, i samlet skat til denne kommune og opholdskommunen skal udrede et beløb svarende til det, den pågældende indkomstdel ville være blevet beskattet med, hvis skatteyderen havde haft ophold i den af kommunerne, der har den højeste beskatning. Heraf følger, at erhvervsbeskatningen vil betyde en „merskat“ for skatteyderen, dersom skatten i erhvervskommunen for indkomster af tilsvarende størrelse er højere end i opholdskommunen. Er det modsatte tilfældet, vil erhvervsbeskatningen være uden skattemæssig betydning for skatteyderen, idet erhvervsskatten i så fald vil være lig med det nedslag, skatteyderen får i sin opholdskommune.

At en given indtægt er undergivet erhvervsbeskatning, kan for opholdskommunen i det højeste betyde en reduktion af dennes beskatningsret med 40 pct. (for skattepligtige indkomster på 18 000 kr. eller derover), og en væsentlig del af beskatningsretten vil således i alle tilfælde være forbeholdt opholdskommunen. Dette har sin naturlige forklaring i, at en kommunes forpligtelser over for dens beboere er upåvirkede af, om beboernes indtægter hidrører fra kommunen eller helt eller delvis er indtjent i andre kommuner.

Formålet med erhvervsskattens indførelse var dels at give erhvervskommunen et vist økonomisk bidrag til bestridelse af de udgifter, som erhvervskommunen — centralkommunen — afholder til gavn for hele byområdet (vedligeholdelse og belysning af gader og veje, visse kulturelle udgifter, trafikmidler

m. v.), dels — og navnlig — at lægge en dæmper på trangen til at søge skattely i en omegnskommune, der ved tilflytning af skatteydere med større indtægter yderligere vil kunne nedsætte sin beskatning.

Erhvervsskatten er imidlertid rent faktisk et ufuldkomment middel til at eliminere fordelene ved at tage ophold i skattekommuner, idet den jo bl. a. ikke omfatter skatteydere med formueindtægter eller skatteydere, der driver erhverv i opholdskommunen. Dertil kommer, at erhvervsskatten volder en del praktisk besvær. Dens nære tilknytning til opholdskommuneskatten medfører en omfattende korrespondance mellem opholdskommunen og erhvervskommunen, og afgrænsningen af den erhvervsskattepligtige indkomst og skattens eventuelle fordeling mellem flere erhvervskommuner giver ofte anledning til tvivlsspørgsmål. Erhvervsskattens begreb og reglerne for dens påligning forekommer iøvrigt uforståelige for den almindelige skatteyder. Endelig er det utilfredsstillende for omegnskommunerne, at besparelser på budgettet, opnået ved dygtig og forudseende administration af kommunen, i praksis kun vil føre til skattelettelse for en del af kommunens beboere, idet den del af beboerne, der pålignes erhvervsskat til andre kommuner af hele deres indtægt, vil få forøget deres erhvervsskat med samme beløb, hvormed opholdskommuneskatten nedsættes (forudsat at erhvervskommunen opretholder uændret skatteudskrivning).

I skatteåret 1957-58 blev erhvervsskatten udskrevet med i alt 32 mill. kr., hvoraf 18 mill. kr. blev godtgjort erhvervsskatteyderne af de pågældende opholdskommuner. Erhvervsskatten er kun af væsentlig økonomisk betydning i nogle få, fortrinsvis store, byområder, men en fuldstændig ophævelse af erhvervsskatten — uden at der samtidig sættes noget andet i stedet — vil i disse områder i væsentlig grad forøge den forskel i beskatningen mellem by og omegn, der i forvejen eksisterer, og som allerede i dag — trods erhvervsskattens eksistens — udgør et alvorligt problem for de centralkommuner, det drejer sig om. En isoleret ophævelse af erhvervsskatten vil derfor ikke være forsvarlig.

På langt sigt må det derfor opstilles som et mål at søge erhvervsskatten afløst af en ordning, der opfylder erhvervsskattens formål — at hindre urimeligt skattely og bidrage til centralkommunens udgifter til „fælles bedste“ — uden samtidig at være behæftet med de i øjnøfaldende mangler, der klæber ved erhvervsskatten.